Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 33 (285) ⋆ Sâmbătă 8 Mai 1954 ⋆ 4 pag., 15 bani

In zilele din preajma examenelor

Fiți stăpâni ai atenției voastre

Copiii spun adeseori: „Astăzi am fost la școală". Intr'adevăr în ziua aceea nu li s'a trecut nicio absență în catalog. Ei au fost în clasă și... totuși au lipsit. Cum așa? vă întrebați. Să fie la mijloc vreo vrăjitorie? Nu. Stați de vorbă cu Hârjeu Elena, Popa Ana, Pavel Virginia din clasa a V-a A și vă vor spune că n'au purtat niciodată căciula năzdrăvană care te face nevăzut, ci pe la începutul anului, pur și simplu dispăreau... cu gândul dela lecție. Atenția lor hoinărea departe, departe. Poate se gândeau la vreun joc, ori poate la o întâmplare interesantă... O scârțâitură de ușă, o bătaie de ramură în geam, un huruit de automobil și atenția s'a dus.

Dar nu cu toate elevele se întâmplă acelaș lucru. Unele dintre ele știu cât este de însemnat să-ți stăpânești atenția. Acestea își propun să urmărească lecția dela început până la sfârșit și izbutesc.

Despre prezența lor în clasă nu vorbește numai semnul din catalog ci și participarea lor activă la lecție. Oare la urechile acestor fete nu ajung aceleași sgomote din afară? Ba da. Numai că ele au voință, vor să fie atente și sunt. Acest lucru, chiar dacă pentru unii elevi este greu, poate fi înfăptuit. Dovadă e chiar faptul că fetele despre care vorbeam la început, după ce s'au străduit, au reușit să se îndrepte. Fiecare dintre voi, dacă vrea poate fi stăpân pe atenția sa. Știu că mai cu seamă acum, în preajma primăverii, vă vine greu să vă concentrați la lecții. De aici vin și frazele: „Eu nu pot să învăț" ori „Nu-mi place cutare sau cutare materie".

N'am intâlnit însă școlar care, străduindu-se cu perseverență, să nu reușească să fie stăpânul atenției sale. Și atunci dispar pentru el multe greutăți în însușirea cunoștințelor ca și teama pentru lucrări scrise, pentru oral, sau examene.

Elena NICULESCU
profesoară Șc. medie de 10 ani nr. 1
București

Programul zilei

Ne pregătim de mult pentru examene, dar rezultate mai bune avem de când fiecare pionieră are grijă să-și întocmească programul zilei. La început unele dintre noi spuneau: „De ce ne mai trebuie un program al zilei când avem orar?"

Da, numai că în orar avem trecut pe ore tot ce facem la școală iar în programul zilei, dacă e bine alcătuit, vedem ca într'o oglindă limpede tot ce trebuie să facem după lecții.

Respectând programul zilei, repetăm materia liniștit fără să dăm nimic peste cap, ajutăm pe cele rămase în urmă și avem timp să ne și jucăm.

Când pionierele nemulțumite la început au văzut cum stau lucrurile, și-au făcut și ele program.

Acum învățătura merge tot mai bine iar noi așteptăm liniștite examenele.

Ștefania FUSU
unit. 2
Turnu Severin

CUM AM FĂCUT de două ori o problemă

Cu Nicu sunt prieten bun, locuim pe aceeaș stradă și pe deasupra mai suntem și colegi de clasă. Asta însă nu mă împiedică să recunosc din capul locului că deși e cel mai bun înaintaș al echipei de fotbal din școala noastră, la învățătură e



slab de tot. Așa că îi spun odată:

— Măi, Nicule, cum rabzi tu să fii socotit printre codașii clasei?

— Pff, face el disprețuitor, ce-mi pasă...

— Dar vin examenele!

— Ei, și? Pun eu mâna pe carte și'n trei zile învăț cât într'un an!

— Bine, zic eu, nu mă îndoiesc de puterea ta de muncă, dar ce-ai zice dacă am începe să învățăm împreună pentru examene?

— Fii serios! Ce, nu-s în stare să mă descurc singur? Ia te uită la el!

— Da' ce te faci cu atâtea capitole care ți-au rămas neînvățate la mai toate materiile?

— Las'că știu eu, nu-mi mai bate capul de pomană, că ne certăm. E clar?

...Ce era să mai spun? L-am lăsat în voia lui că altfel intr'adevăr am fi ajuns la ceartă. Poate că ar fi trebuit să mă supăr pe el. Dar n'am făcut-o. Ba, dimpotrivă, am hotărît să nu mă dau bătut.

Ei, și ne cade odată o problemă afurisită, o amestecătură de Geometrie și Algebră. Mă trudesc o după amiază întreagă cu ea și, însfârșit, îi dau de capăt. Nu fusese lucru ușor! Și-atunci, îmi vine o ideie grozavă. Stai, tu Nicule, îmi zic, că îți arăt eu! Imi iau maculatorul și, fugi la Nicu acasă:

— Măi, Nicule, ce ne facem cu problema asta?... Ajută-mă, că n'o pot face cu nici un chip!

— Hm, bombăni Nicu bănuitor, și vii să te ajut eu? Tu înveți doar mai bine ca mine...

— Lasă astea, vezi și tu că de pe strada noastră numai noi suntem în clasa a VII-a. Ce să mai pierdem vremea degeaba. Hai mai bine să ne apucăm de treabă!

— Mda, dacă zici tu...

Intru la el. Pe masă se zăreau o mulțime de caiete și cărți răvășite. Se vede că și el își bătuse capul cu problema, dar o lăsase baltă. Ei, dar odată cu sosirea mea să te ții strădanie pe Nicu, care, fie vorba între noi, era tare mândru că, deși nu învăța grozav, i se cerea ajutorul. Cum problema avea o mulțime de date complicate, trebuia să ne întoarcem la capitolele din urmă ale Algebrei și Geometriei. Și repetă teoremele, și învață definițiile, și desenează figuri... Drumul spre rezolvarea problemei s'a transformat într'o adevărată recapitulare!

Nicu se'ncrunta, își ciufulea părul, dar... trebuia să mă ajute! Era în problemă vorba despre o sferă. Cum nu isbutea să și-o închipuie tăiată în 8 părți, Nicu luă mingea de fotbal care se afla sub pat și bombănind, începu să deseneze cu creta pe anvelopă tăieturi închipuite. Vedeam eu că îi arde lui Nicu de sferă, cum îi arde câinelui a linge sare. Poate tocmai de aceea prietenul meu dădu un bobârnac în minge și mă întrebă pe neașteptate:

— Ce părere ai, Flamura Roșie-Arad termină anul ăsta prima în divizia A la fotbal?

— De, știu eu... Poate că totuși C.C.A o să...

— Nici poveste, mă întrerupse el sgomotos, închizând cu cotul cartea de Geometrie. Gata, s'a dus cu C.C.A., păzea că vine Flamura Roșie, uraa! și începu să bată cu atâta putere mingea'n podea, că ferestrele prinseră să zăngăne neliniștite.

Ingrijat de soarta ferestrelor și-a problemei, mă grăbii să-l trag pe Nicu de mânecă:

— Stai, lasă mingea, că se șterg liniile trase pe anvelopă și nu mai putem împărți sfera! Ia să vedem, cât am spus că era volumul sferei?!...

— 42 cm^3, bombăni prietenul meu, redeschizând cartea de Geometrie.

...Iaca-așa, până seara târziu ne-am trudit cu problema, dar până la urmă tot am limpezit-o. Nicu era lac de sudoare, dar nu se lăsă până când n'o trecu cu deosebită grijă și pe curat. La sfârșit oftă ușurat:

— Da' fie, că ne-a dat de furcă!

— Ca orice problemă... făcui eu pe deșteptul gândindu-mă cum îl păcălisem.

Da' Nicu de colo, privindu-mă cam dintr'o parte:

— Acum, să nu-ți închipui că sunt prost și nu-mi dau seama ce fel de ajutor ai venit să-mi ceri... Te văd după ochi... Tu ai făcut mai de mult problema, așa-i?

Iar eu, cu un aer grozav de vinovat:

— Și te-ai supărat pentru asta?!

Nicu începu să râdă sgomotos și-mi trânti un pumn zdravăn în umăr:

— Ia vezi, ia vezi, c'o pățești cu mine! Să știi că mâine te aștept din nou... Ei, acum jucăm un șah?

Al. Ovidiu ZOTTA

Imi fac lecțiile din timp

Vreau să vă povestesc cum învăț eu pentru ca să-mi însușesc bine lecțiile. Dacă Marți am oră de Geometrie, iar ora următoare e tocmai Vineri, în loc să las pregătirea lecției pentru Joi, adică pentru ultima zi, învăț Marți, când vin de la școală, deci în ziua când ni s'a predat tema cea nouă. Asta, pentrucă atunci cunoștințele îmi sunt proaspete și clare în minte. Joi, în ajunul zilei când am din nou Geometria, mai recitesc o dată cu atenție lecția pregătită.

La buna pregătire a lecțiilor mă ajută și faptul că în clasă ascult cu atenție ce spun tovarășii profesori. Imi iau pe scurt notițe scoțând numai ideile principale.

De când învăț astfel, răspund corect și bine și iau tot mai multe note de 5.

Edita MOSCOVICI
cl. a VII-a
Șc. elementară de fete nr. 6 Oradea

In grădină



...De pe stamine, polenul se ia ușor și se transportă pe stigmatul altor flori, pentru ca acestea să dea sământă viguroasă. Nu e greu să faci polenizarea încrucișată dacă în clasă asculți cu atenție tot ce-ți spune tovarășul profesor de Științele Naturii. Pionierii știu că polenizarea e prima condiție de formare a fructului. De aceea în timpul liber, acum când pomii sunt în floare, ei lucrează cu hărnicie, aplicând în practică ceea ce învață în clasă.

9 MAI, ZIUA VICTORIEI

La 9 Mai, oamenii iubitori de pace din toată lumea sărbătoresc măreața Zi a Victoriei.

Pe toată întinderea pământului, popoarele își reamintesc cu recunoștință fierbinte de lupta popoarelor Uniunii Sovietice care au luptat cu mari jertfe pentru salvarea omenirii de sub jugul fascismului.

Oamenii muncii din patria noastră sunt veșnic recunoscători Armatei Sovietice eliberatoare, datorită căreia își pot clădi azi o viață fericită, luminoasă.

9 Mai 1945, la Moscova

Noaptea de 8 spre 9 Mai 1945. Moscova n'a închis ochii în noaptea aceea. Din stradă în stradă, din casă în casă, sbura vestea atât de mult așteptată, așa cum poate să sboare numai cuvântul înaripat „Victorie".

La miezul nopții Piața Roșie deveni neîncăpătoare. O mare nesfârșită de lume unduia. La ora trei radio anunță semnarea actului de capitulare a Germaniei și se citi Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. prin care ziua de 9 Mai se proclama Ziua Victoriei.

Sosi dimineața de 9 Mai. Străzile orașului erau inundate de o mulțime de oameni cuprinși de nestăvilită fericire.

Se lăsa seara. Peste cerul întunecos al nopții se așternuseră razele proectoarelor ca o rețea fumegândă, argintiu-violetă. Nenumărate rachete se înălțau mai luminoase și mai vesele decât toate acelea care se înălțaseră până atunci. Aici, în inima măreței Capitale, lângă zidurile Cremlinului, cetățenii Moscovei sărbătoreau ziua care avea să intre în calendarul veacurilor și generațiilor, Ziua Victoriei.

Glasul Moscovei l-au auzit ostașii sovietici care se aflau departe de hotarele Patriei, la Berlin, Praga, Viena, Budapesta sau București, pe malurile Oderului sau ale Dunării.

Și mii de tunuri porniră să tragă atunci salve de salut în cinstea măreței sărbători, pentru ostașii învingători ai Armatei Sovietice.

De atunci an de an sărbătorirea Zilei Victoriei a intrat în tradiția popoarelor sovietice și a tuturor popoarelor eliberate.

(După un fragment din cartea „Tineretului despre Armata Sovietică").

Soldații păcii

de Gheorghii RUBLEV

Totu-a fost în Mai, în zori de zi.
Lângă Reichstag, luptă întețită.
Un soldat, un rus, deodat'zări
o fetiță'n strada prăfuită.

Sta de-un stâlp lipită, tremurând.
Spaimă-avea pe buzele'ncleștate.
Gloanțe și obuze, șuerând,
groază răspândeau în jur, și moarte.

El și-a amintit cum a plecat
sărutându-și fata, astă-vară.
Poate tatăl fetii i-a'mpușcat
fiica lui, iubita lui comoară...

Și'n Berlin, acum, sub focul crunt,
se târa ostașul printre schije.
Trupul lui, fetiței l-a pus scut
și a scos-o din pârjol, cu grijă.

Mângâindu-i, blând, cu palma fața,
drumul jos din brațe el i-a dat.
Mareșalul Conev, dimineața,
chiar lui Stalin faptu-a raportat.

Câtor prunci le-au dat copilărie
primăveri, surâs le-au dăruit
simpli noștri-ostași care urgia
și războiul crud au biruit!

Și'n Berlin, statuie fu'nălțată,
ca pe veci să stea acolo, drept,
un ostaș din Sovietica Armată
cu fetița strânsă lângă piept.

Stă, simbol al gloriei nestinse
ca un far prin bezne luminând.
El, ostașul țării mele'ntinse,
pacea o păzește pe pământ.

In românește de
Mihu DRAGOMIR



Sculptură de **E. VUCETICI**

POVESTEA MICULUI COCOȘAT



Film în culori. Producție 1953 a studioului Defa-Berlin, după un basm de Wilhelm HAUFF

— „Vine omul hain, vine omul hain!" Și vestea trece din gură în gură. Ca la un semnal, copiii se strâng grămadă și încep a arunca în el cu pietre.

Bietul om nu știe unde să se ascundă.

Dar cine este omul hain? Despre aceasta vor afla îndată copiii cei răi, chiar din gura omului hain. Să-i ascultăm povestea împreună cu ei.

Intr'un orășel din Orient, trăia odată un băiețaș cocoșat. Ca toți cei din Orient, purta pe cap un turban și avea pielea arămie. Câteodată când se juca cu cioburi de sticlă colorată ochii lui mari sclipeau în licăr de veselie. Alteori însă erau acoperiți de un nor greu de tristețe. Așa s'a întâmplat când l-au bătut și n'au vrut să-l primească la școală fiindcă era sărac și cocoșat. Și apoi când i-a murit tatăl.

Rămas orfan, băiatul alungat de rudele sale lacome și zgârcite, pleacă în lume. Se duce să caute pe negustorul care vinde fericirea.

Și merge, și merge... Trece prin orașe cu ulițe strâmte și întortochiate, prin orașe cu grădini pline cu rod bogat, străbate pustiul arzător, nemărginit.

Dar peripețiile lui vor începe cu adevărat abia după ce micul cocoșat a intrat în stăpânirea toiagului și a papucilor fermecați. Iute ca gândul l-au dus în sbor papucii fermecați până la curtea sultanului.

Multe au fost bucuriile dar și amărăciunile trăite de micul cocoșat acolo. Printre slujitori se afla lacomul și lingușitorul Baiazid. Firea cinstită, bună, curajoasă a băiețașului se ciocnește de trufia slujitorului.

Prins în lanțuri micul cocoșat este aruncat în temniță de către Baiazid. Iată însă că sultanul care-i luase papucii se'ncălță cu ei și deodată, vâjâi în sbor prin tot palatul. Il duceau papucii cu o iuțeală amețitoare.

Curtenii în jurul lui aleargă speriați, fac zarvă, dar papucii nici gând să se oprească: sboară, sboară. Taina papucilor fermecați o cunoștea numai micul cocoșat. Și atunci i se dă drumul din închisoare.

Povestea de aici încolo e lungă.... Dar să aflăm măcar sfârșitul...

După multe peripeții micul cocoșat recăpăta toiagul și papucii fermecați. Dar fericirea a găsit-o el oare? Nu, n'a găsit-o nici la curtea sultanului și nu l-a adus-o nici toiagul, nici papucii fermecați.

Atunci se hotărăște el să-și caute fericirea cu propriile lui puteri. El lasă papucii și toiagul undeva în mijlocul nisipurilor arzătoare și pleacă.

★

Copiii au ascultat povestea depănată de „omul hain", i-au priceput tâlcul și de atunci nu numai că n'au mai lovit în „omul hain", dar i-au și devenit prieteni, au înțeles că porecla pe care i-o dăduseră era nedreaptă.

Așa se întâmplă totdeauna când înțelegi tâlcul unei povești: devii mai bun, mai înțelept.

B. CARAGIALE



Cu prieteni mulți

— Joc —

Text: **N. NASTA** Muzică: **V. TIMIȘ**

I

Cu prieteni mulți, oricând
Ești voios, ești plin de-avânt
Dar de ce vezi unii stând
Fără de prieteni?...
Refren: Tra-la-la-la.....

II

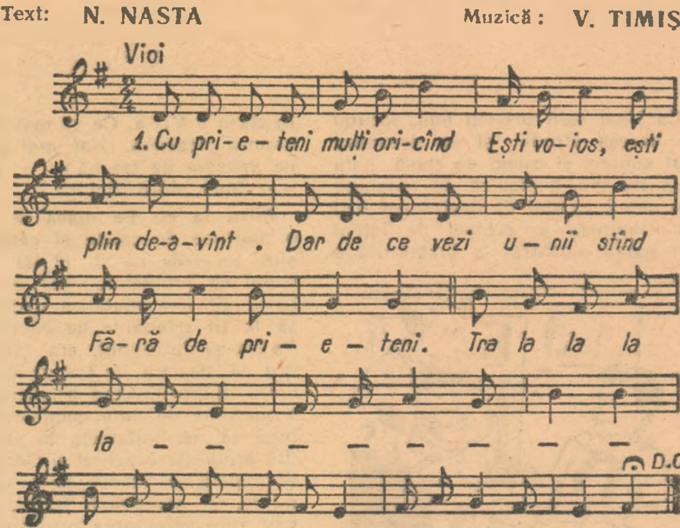
Iată!. Singur ești. N'ai spor
Stai tăcut și gânditor
Vino dar încrezător
Ia-ți acum tovarăș.
Refren: Tra-la-la-la.....

III

Bine-i doi când se'nfrățesc
Ei voioși se sfătuiesc
Și'mpreună înfăptuiesc
Lucruri minunate
Refren: Tra-la-la-la.....

IV

Dacă patru se'nfrățesc
Ei voioși se sfătuiesc
Și'mpreună înfăptuiesc
Lucruri minunate —



V

Bine-i opt când se'nfrățesc
Când voioși se sfătuiesc
Și'mpreună înfăptuiesc
Lucruri minunate

VI

Cu prieteni mulți, oricând
Ești voios, ești plin de-avânt
Insă alții, iată-i stând
Fără de prieteni!...

VII

Fugi acum să fii întâi
Fugi de grabă iarăși
Singurel să nu rămâi
Fugi de-ți ia tovarăș.

La acest joc poate lua parte orice număr de copii cu condiția ca totalul lor să fie fără soț. Jucătorii formează un cerc, ținându-se de mâini.

Fig. I — După ce se cântă strofa I-a și refrenul (tra la la) jocul se oprește iar copiii își aleg o pereche din direcția opusă. Acest lucru face ca pentru un moment cercul să se destrame și să se refacă atunci când, s'au format perechi. In mijlocul cercului rămâne cel fără pereche. Cercul își continuă jocul cântând strofa a II-a iar jucătorul din centru rămâne pe loc.

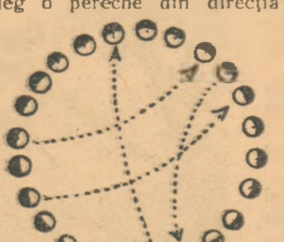


fig 1

Când se cântă refrenul cercul se oprește, jucătorii bat din palme iar cel din mijlocul cercului cu „pași săriți" se îndreaptă spre un jucător din cerc pe care îl alege pereche. Perechea se prinde la spate de mâini, încrucișându-le și dansează odată cu cercul care cântă strofa a III-a. La refren cei din cerc se opresc, cântă bătând din palme iar perechea se desface îndreptându-se fiecare către un punct al cercului pentru a forma noi perechi.

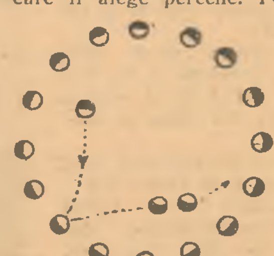


fig 2

Cele două perechi formate dansează împreună cu cercul cântând strofa a IV-a.

Figura II. — Repetându-se aceleași figuri ca înainte se formează 4 perechi și apoi 8 perechi. Atenție! Când se cântă refrenul copiii din cerc se opresc și în timp ce bat din palme în centru se formează noi perechi.

Copiii cântă strofa a VI-a, care se repetă apoi ori de câte ori se adaugă noi perechi.

Vom avea grijă ca alegerea perechilor să se facă până în momentul când înafară rămâne un număr mai mic de copii de cât cei care alcătuiesc perechile.

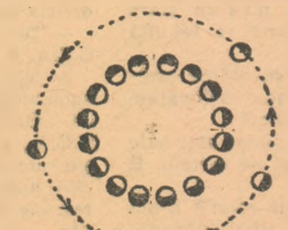


fig 3

Fig. III. — Acum din cercul care a fost la început au rămas copii izolați. Ei stau pe loc și bat din palme în timp ce perechile dansează cântând strofa a VI-a. La refren perechile se prind de mână formând un nou cerc în afara căruia a rămas un număr de copii. De data aceasta melodia refrenului nu se mai cântă cu tra-la-la, ci pe cuvintele strofei a VII-a. In momentul în care se cântă „fugi de-ți ia tovarăș", cei din afara cercului încep să alerge unul după altul spre dreapta, pentru a-și găsi pereche. Perechile noi formate intră în cerc iar cel rămas singur trece în mijlocul cercului. Jocul continuă.

Descrierea pașilor.

Mișcarea 1: Dreptul jumătate pas lateral în față spre dreapta.
Mișcarea 2: Stângul jumătate pas înapoi în spatele dreptului.
Mișcarea 3: Dreptul un pas înapoi lângă stângul.
Mișcarea 4: Stângul jumătate pas înainte în fața dreptului.
Mișcarea 5: Dreptul jumătate pas înainte lângă stângul. (Spre stânga se fac aceleași mișcări).

La lucru pe lotul școlar

De două ori tinerii naturaliști din Padea și-au schimbat lotul școlar. Să fi fost pământul acela sărac, neroditor? Doar ei l-ar fi îngrășat. Să fi fost departe de școală? Ar fi străbătut tot satul ca să ajungă până la el. Se vede că alta-i pricina. Loturile erau prea mici, neîncăpătoare pentru harnicii pionieri. Asta fiindcă până acum pio-



nierii din Padea au însămânțat peste 36 soiuri de plante dar vor cultiva anul acesta aproape 70. Fiecare pionier e mândru să te însoțească pe lotul școlar, arătându-ți: Iată, aici sunt cerealele, aici plantele medicinale, plantele textile, iar dincolo legumele. De jur împrejur e semănat sorg (mei tătărăsc) din care se fac mături.

Pe parcela însămânțată cu grâu, într'o parte el răsărise, iar în alta, ciudat lucru, nu se ivise nici un fir. Nu înțelegeam de ce.

— Aici urmărim dezvoltarea grâului iarovizat, mi-a explicat tov. profesor Costăchescu. Avem și grâu martor, adică grâul însămânțat în aceiași zi dar neiarovizat. Cel care a răsărit este grâul iarovizat, iar martorul n'a răsărit încă. Acum vom continua să urmărim dezvoltarea lor.

O MICA SOCOTEALA

Gâul ramificat e la loc de cinste, și a fost semănat anul acesta pe 24 m.p. Nu e mult, veți spune, dar tinerii naturaliști din Padea au pornit de la un spic. Da, acum 2 ani aveau doar un spic, un spic greu cu 120 boabe pe care l-au însămânțat pe un metru pătrat. In vara trecută au obținut 300 spice, toate dolofane și grele.

— Dar câte boabe să aibă fiecare? s'au întrebat atunci.

— Hai să le numărăm, a strigat bucuros unul dintre ei.

Și au început să le numere.

— 79 de boabe, a strigat Sorina Ilie.

— 83, anunță Ecaterina Stoian.

— 34, adăugă încet colegul său de bancă.

— 86 de boabe, sări Rodica Matei.

Apoi au socotit că media celor 18 spice cărora le-au numărat boabele era de 62 boabe la spic, adică de trei ori mai mult decât la un spic obișnuit.

METODE ȘTIINȚIFICE

Pe o poliță, în laborator, era așezat un cornet mare de carton cu mâner în partea de jos. Dar n'am apucat să mă uit bine la el, că Florea Fisă dintr'a VI-a mă lămuri:

— Acesta-i cornetul colector de polen, cu care am făcut polenizarea artificială suplimentară a porumbului.

— Da, și cum anume? l-am întrebat.

— Mergeam printre rândurile de porumb, aplecam puțin spicul din vârf deasupra cornetului și scuturam de câteva ori. Apoi plecam cu cornetul la alt fir de porumb și făceam la fel. Cu polenul colectat astfel, treceam pe urmă pe la fiecare știulete și scuturam câte puțin din el pe firele de mătase. In felul acesta, fiecare fir de mătase care este stigmatul unei flori femeiești, primește polen, se fecundează, iar pe știulete se pot forma până în vârf boabe pline.

— Și la floarea soarelui am făcut polenizarea suplimentară, adăugă Marin Ghiță dintr'a VI-a, dar nu cu cornetul ci cu o mănușă de postav. Apăsam de două-trei ori pe fiecare capitol, mergând printre rânduri în diagonală de la o floare la alta. Istode și Tucă au făcut polenizarea suplimentară la floarea soarelui și acasă la ei. Și pe badea Alexandru din sat l-am convins să facă polenizarea artificială. In toamnă am văzut cu toții că porumbul și floarea soarelui aveau mai multe boabe, iar producția la hectar a crescut.

PRIETENI NECUNOSCUȚI

Poștașul a adus de multe ori tinerilor naturaliști din Padea, scrisori de la prieteni necunoscuți. „Vrem să știm și noi, scriau pionierii din Arțari, regiunea București, cum ați dobândit roșii altoite pe cartofi sau pe lauri"

Ei s'au grăbit să le răspundă. Dar nu le-a fost prea ușor să-și amintească amănunțit cum au lucrat, mai ales care au fost observațiile lor de zi cu zi. Așa se întâmplă cu cei care n'au caiete de însemnări. Și tinerii naturaliști din Padea sunt dintre aceia. Ei trebuie să se apuce de îndată să-și alcătuiască asemenea caiete. Au mai primit scrisori și din Oradea, Râmnicu-Vâlcea și din alte părți. Nu în puține plicuri împreună cu răspunsul, ei au pus și câteva boabe de grâu ramificat, fasole uriașă care are păstaia de 1,20 m., coriandru (plantă aromatică) sau alte semințe.

Tinerii naturaliști din Padea sunt participanți la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori, și nu vor ca anul acesta să „bată pasul pe loc", cum spune grav Constantin Cârstea dintr'a VI-a. Ei vor ca roșiile altoite pe cartofi să aibă un gust mai bun, să nu fie făinoase ca cele de anul trecut. Să culeagă de pe acelaș teren două recolte de cartofi. Să cultive bumbac colorat mai frumos ca cel de anul trecut.

De bună seamă că tinerii naturaliști din Padea, harnici și pricepuți cum sunt, vor obține asemenea rezultate.

Florica BĂLAN



Din unități, detașamente, grupe

Zi de sărbătoare

De câteva zile, la școală, pe stradă, acasă le întâlnești pe Viorica, Paraschiva și Anuța cu cravate roșii la gât. Cei care le cunosc mai de mult, se opresc uimiți și bucuroși, exclamând:

— Ați devenit pioniere! Vă felicităm!

Intr'adevăr Viorica, Paraschiva și Anunța au primit cravate roșii de curând, într'una din zilele trecute, zi sărbătorească și dragă unității din Buciumeni. A fost multă veselie în unitate. Pionierele au cântat cântece, au spus poezii, au jucat și o piesă în cinstea acestui eveniment.

După adunare pionierele mai vechi au vorbit îndelung cu cele trei noi membre ale unității. Ele le vor ajuta din primele zile să știe cum se lucrează în unitate, cum sunt pregătite și alte eleve să devină pioniere.

Georgeta VOINESCU
Casa de copii „8 Martie"
Ploești

Grupele noastre se ceartă

Despre cele două grupe din detașamentul nostru se spune că se împacă tot atât de bine ca pisica cu câinele. Și doar e limpede că n'au nimic de împărțit. Totuși multe dintre pionierele celor două grupe în loc să se ajute una pe alta lucrează pe ascuns, ba chiar se ceartă. Dacă, de pildă, grupa I-a organizează o adunare sau merge la un film are grijă să nu cumva să afle grupa a II-a și să facă la fel.

Tovarășa instructoare ne-a vorbit deseori despre prietenie, despre ajutorul care trebuie să existe între noi toate pionierele din detașament și din unitate.

Dar unele pioniere parcă nici n'au auzit. Neînțelegerea și cearta fără sfârșit dintre cele două grupe strică detașamentului. Noi n'o să putem avea un detașament bun, unit, până când toate pionierele celor două grupe nu se vor împăca și nu se vor ajuta între ele.

Anișoara BRILL
cl. a IV-a
Șc. elem. fete nr. 1
Bacău

Prietenă curajoasă și dreaptă

Când ți-i mai drag un prieten? Când ai mai multă încredere în el? Atunci când nu-ți ascunde adevărul, când îți spune în față ceea ce nu faci bine, ce nu-i place la tine.

Gazeta noastră de perete e o astfel de prietenă. Nu-i scapă nimic din ce se'ntâmplă în unitate: nici bine, nici rău. Asta pentrucă întreg colectivul de redacție lucrează bine. La gazetă se afișează și caricaturi și articole în care sunt lăudați pionierii care se evidențiază.

Să vedeți însă ce s'a întâmplat odată: un băiat din afara școlii ne-a stricat gazeta. Și atunci chiar și pionierii care au fost criticați au propus s'o facem la loc. S'a dovedit că gazeta e iubită de toți pentrucă e curajoasă și dreaptă.

Acum e iar întreagă, cu articole interesante, și noi o citim cu atenție și învățăm multe din ea.

Remus TELESCU
unit. 1 Timișoara

Pe terenul sportiv





— Intrecerile sportive de la Casa pionierilor încep Duminica viitoare — dă de veste tovarășilor săi Pozsar Vincze, conducătorul unității nr. 18 din Oradea. Vom participa și noi, deci echipa de volei a unității noastre va trebui să înceapă pregătirile de pe acum.

In clasă s'a iscat un murmur de bucurie. Indată s'au născut și păreri despre unele echipe fruntașe din anii trecuți.

— S'ar putea ca și de data asta să învingă echipa Liceului de băieți nr. 2, e doar o echipă veche — a spus cineva.

Dar Vereș Laszlo, conducătorul detașamentului 2, se ridică hotărît:

— Nu, de data asta nu ne lăsăm bătuți așa ușor, doar toată iarna ne-am antrenat în sala de sport. Iar acum ne vom amenaja terenul și în cele două săptămâni, câte ne-au mai rămas, echipa o să înceapă antrenamentele pe teren.

Propunerea lui Vereș a fost primită și chiar în după amiaza aceea însorită de Martie au apărut în carnețelul lui Vincze, scurte însemnări: să aducem unelte... plasa trebuie cusută... ne trebuie sgură dela C.F.R... stâlpii trebuiesc întăriți...

— Și toate acestea le vom termina până la toamnă... zise, dând din cap cu îndoială, unul dintre băieți, care având obiceiul să amâne mereu lucrurile de azi pe mâine, se arăta neîncrezător de reușita pregătirilor.

— Se vor termina în câteva zile, nu până la toamnă — i-a răspuns Vincze cu tărie.

A doua zi după masă toți pionierii lucrau pe teren. Cu sprijinul tovarășului profesor de sport au obținut sgură și-au astupat toate hârtoapele. Intre timp Miklos Zoltan, Csaki Laszlo și încă vreo câțiva pionieri au reparat plasa. Chiar din prima zi de lucru băieții izbutiră să facă multe.

După o lună de zile, terenul sportiv al unității 18 a ajuns de nerecunoscut. Freamătul antrenamentelor îi dădeau înfățișarea unui adevărat stadion. Antrenamente serioase, nu glumă. Nu de alta, dar la Casa pionierilor echipele diferitelor unități au și început să se întreacă iar cei din unitatea 18 nu vor să fie bătuți.

Dar ei nu fac sport numai ca să câștige întrecerea, ci fiindcă vor să-și călească trupul, să devină puternici și sprinteni. Szedegi Jozsef care îndrăgește cel mai mult mingea spune deseori:

— Arunci de câteva ori mingea, mai fugi, mai sari și apoi înveți mult mai ușor lecțiile. Și gimnaștii sunt de aceeași părere.



In acest an cei dintr'a VII-a au îndrăgit și atletica. De aceea s'au hotărît să participe și la spartachiada de primăvară a pionierilor. In orele de antrenament, de-a-lungul pistei de alergare, s'au așezat spectatori. Aceștia nu sunt însă simpli spectatori și nici din aceia care fac numai galerie sau „se îmbolnăvesc" înaintea orelor de sport; ei privesc cu atenție cum aleargă tovarășii lor, observă greșelile pentru ca pe urmă să le îndrepte împreună, apoi pornesc și dânșii pe pistă.

Ziua se apropie de sfârșit. Iar când soarele își ia rămas bun ascunzându-și razele pe după deal, dela școală pleacă toți copiii. Forfota de pe teren se sfârșește, pentru ca a doua zi să înceapă din nou cu mai multă voioșie și voie bună.

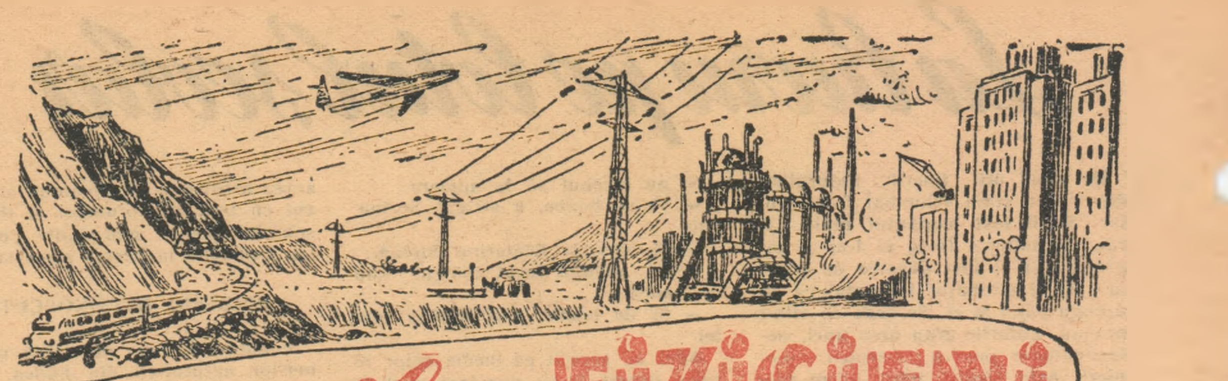
Irma CSIKI

Mai mulţi pionieri şi şcolari ne-au cerut în scrisorile lor să repetăm publicarea problemelor şi întrebărilor la etapa a II-a.

In acest număr răspundem dorinţei lor.

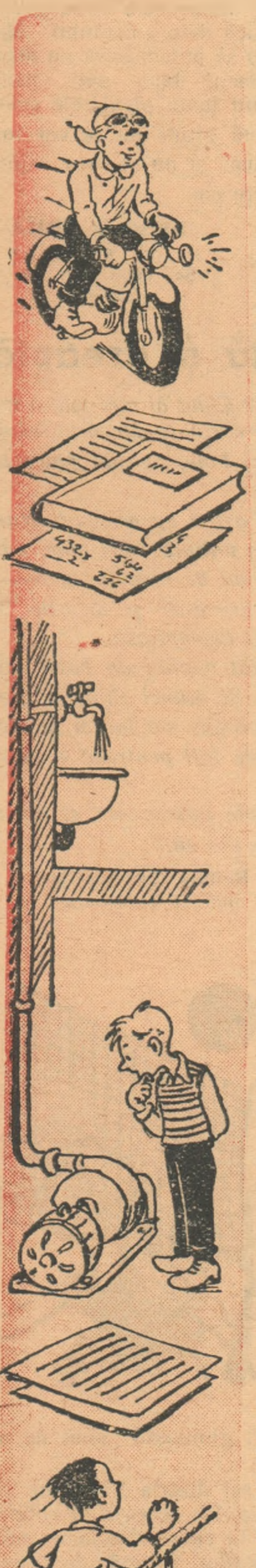
Participă la etapa a II-a, rezolvând problemele şi construind aparatele propuse, toţi cei care au participat la etapa I-a.

Trimiteţi răspunsurile voastre cel mai târziu până la 1 Iunie a. c. pe adresa: „Scânteia pionierului" Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" cu menţiunea: „Pentru Olimpiada Tinerilor Fizicieni".





Probleme şi întrebări pentru etapa a II-a



CLASA a VI-a

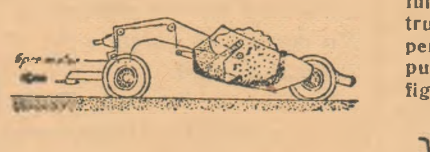
Motociclistul

Un motociclist trece cu viteză foarte mare pe o şosea. Paralel cu şoseaua, la 40 m. distanţă de ea, se află un zid. La un moment dat, întâlnind o căruţă în cale, motociclistul claxonează o dată puternic. Ce viteză ar trebui să aibă motocicleta pentru ca el să poată auzi ecoul claxonului când se va afla la o distanţă de 60 m. de locul unde a apăsat pe claxon?

(Se va socoti viteza sunetului egală cu 340 metri pe secundă).

Screperul „D-213"

Screperul este una din maşinile moderne folosite pe şantierele de construcţie. Un tip de screper este acela denumit „D-213", a cărui cupă are o capacitate de 10 m^3.



Răspundeţi:

a. — Care este puterea suplimentară cerută motorului care trage screperul, la transportarea unei încărcături a cupei pe o distanţă de 1.000 m.? Greutatea specifică a pământului este $5,5 \times 10^3$ kg./m^3.

b. — Pe ce principii fizice se bazează construcţia şi funcţionarea unui screper.

c. — La ce fel de lucrări se folosesc screperele.

Pompa de apă

Instalaţia de apă a unei clădiri înalte de 30 m. este alimentată de o pompă centrifugă de 15 C.P.

Calculaţi:

a. — Ştiind că randamentul este raportul dintre puterea utilă şi puterea cheltuită, aflaţi debitul pompei în kg. / sec., presupunând că randamentul ei este de 70 la sută.

b. — La ce înălţime poate fi ridicată apa, dacă debitul pompei scade brusc la jumătate?

c. — Ce putere trebuie să aibă electromotorul care pune în mişcare pompa, presupunând că transmiterea puterii se face cu pierderi de 12 la sută?

Gândiţi-vă:

1. — Ce putere cheltuieşte un om de 75 kg. care urcă în fugă o scară reuşind să parcurgă într'o secundă 5 trepte? Se ştie că înălţimea unei trepte este de 20 cm.

2. — Câţi oameni, având fiecare aproximativ o greutate de 65 kg., se pot urca pe un bloc de ghiaţă în formă de cub cu latura de 3 m. care pluteşte la suprafaţa unei ape fără să se scufunde?

Incercaţi singuri

1. — Luaţi un vas mare de sticlă şi îl umpleţi cu apă. In interiorul lui introduceţi un vas în formă de trunchi de con, având fundul acoperit cu o bucată de sticlă. In con puneţi o greutate de 200 gr. (vezi figura 1).

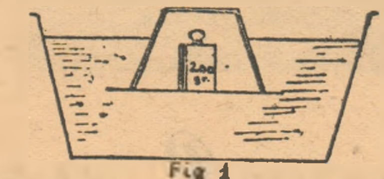


Fig 1

Explicaţi:

a. — De ce greutatea de 200 gr. este insuficientă pentru a deslipi placa de pe fundul trunchiului?

b. — De ce scoţând greutatea şi turnând apă în trunchiul de con sticla se va deslipi?

c. — Ce trebuie schimbat în dispozitivul pentru experienţă ca să se petreacă fenomenul invers: apa turnată în con să nu deslipească sticla şi greutatea s'o deslipească?

2. — Construiţi din placaj un cărucior şi un plan înclinat, după dimensiunile indicate. Construiţi deasemeni un cilindru de tablă şi o bilă. Puneţi cilindrul pe căruciorul pe care-l aşezaţi pe planul înclinat. Pe cilindru puneţi placa, iar pe placă bila (fig. 2).

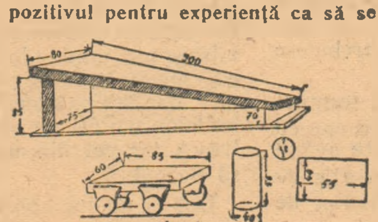


Fig. 2

Explicaţi:

a. — Ce se va întâmpla cu bila când veţi da drumul căruciorului pe planul înclinat?

b. — Ce principii stau la baza construcţiei?

CLASA a VII-a

Cuptorul electric

In turnătoriile uzinelor moderne se folosesc cel mai mult cuptoarele electrice de topit oţelul şi fonta. Prin barele de cărbune ale unui astfel de cuptor, care au o secţiune de 30 cm^2; o lungime de 9 metri şi o rezistivitate egală cu 1 ohm-cm, trece un curent de 3500 A.

Răspundeţi:

a. — Pe ce principiu se bazează funcţionarea cuptorului electric?

b) — Care este cantitatea de căldură produsă de bare în timp de o oră?

c) — Cât fier poate topi în acelaş interval de timp căldura produsă?

Patefonul lui Sandu

Sandu este un pasionat constructor. Mai tot timpul îl poţi vedea construind diverse aparate. Intr'o zi, lucrând un aparat cu Mircea şi Alecu, prietenii lui, îi veni o ideie năstruşnică.

— Ce-ar fi să construim un patefon electric! le propuse Sandu.

— Nu-i rea ideia! răspunseră ceilalţi băieţi.

— Dar să nu consume patefonul nostru prea multă energie electrică, spuse Alecu.

— Noi vom construi un patefon modern! Pentru asta trebuie să ştim câtă energie se consumă în timpul funcţionării unei plăci (4 minute), cât şi a unui grup de 10 plăci. Ştiind că tensiunea curentului la care lucrează patefonul este de 110 V şi intensitatea lui de 0,1 A nu le-a fost greu băieţilor să rezolve problema pe care şi-au propus-o. Voi ştiţi la ce rezultate au ajuns?

Neglijenţa lui Nicuşor

Nicuşor s'a sculat târziu şi a plecat foarte grăbit. El a uitat să închidă comutatorul şi cele trei becuri au ars de la $7^1/_2$ până la 14 când s'a întors acasă Nicuşor. Ştiind că tensiunea reţelei are 120 volţi, iar fiecare bec consumă 0,5 A., aflaţi cât a costat neglijenţa lui Nicuşor, dacă un kilowat-oră costă 0,60 lei?

Incercaţi singuri

1. Legaţi polii pozitivi a două baterii cu o sârmă. Intre polii negativi ai bateriilor legaţi un bec de lanternă (vezi figura 3).

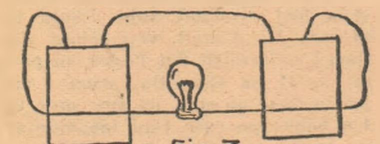


Fig 3

Explicaţi:

a) — De ce nu se aprinde becul şi ce trebuie făcut ca să se aprindă?

b) — De ce această instalaţie nu reprezintă un circuit închis?

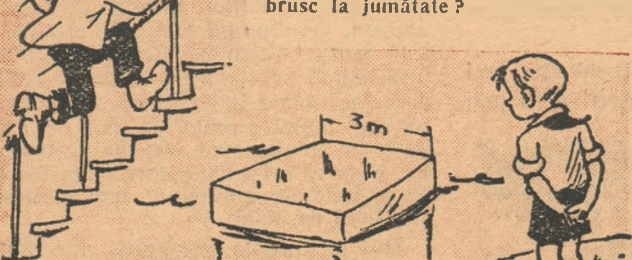
2. Construiţi un periscop şi explicaţi pe ce principii fizice funcţionează. Descrieţi cum aţi făcut.



Gândiţi-vă:

1. De ce în aer putem trăi la 40 grade, în timp ce făcând o baie la această temperatură ne frigem?

2. Cum putem afla cu ajutorul unei busole dacă o casă e construită din cărămidă sau beton armat?



Problemele şi întrebările au fost alcătuite de un colectiv format din:

Prof. Univ. ADRIAN GHELBERG
Conf. Univ. MANFRED NAHMAN
Ing. ADRIAN LISEANU



Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.61.00, 7.60.10, 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".